

Europese Overeenkomst over de afschaffing van visa voor vluchtelingen, op 20 april 1959 te Straatsburg tot stand gekomen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 27 april 1960.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 27 mei 1960.

's-Gravenhage, 27 april 1960.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hiernevens de tekst, alsook de vertaling in het Nederlands, over te leggen van de op 20 april 1959 te Straatsburg tot stand gekomen Europese Overeenkomst over de afschaffing van visa voor vluchtelingen (*Trb.* 1959, 153) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve U Hoogedelgestrengte hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. DE QUAI.

Toelichtende nota

In aansluiting bij het op 28 juli 1951 te Genève in V.N.-verband tot stand gekomen Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (*Trb.* 1951, 131; 1954, 88; 1957, 21), welk verdrag ten aanzien van visa een minimumregime bevat, zijn in de afgelopen jaren tussen verschillende Europese landen bilaterale overeenkomsten gesloten ter vereenvoudiging van het reizigersverkeer voor vluchtelingen. Het Koninkrijk der Nederlanden heeft een drietal dergelijke overeenkomsten gesloten, te weten op 16 februari 1955 met België (*Trb.* 1955, 31), op 4 mei 1955 met Luxemburg (*Trb.* 1955, 69) en op 15 februari 1957 met Frankrijk (*Trb.* 1957, 34; zie ook *Trb.* 1957, 88). De verbeteringen, die deze overeenkomsten inhouden, zijn tweevoudig. Terwijl ingevolge de bepalingen van het Vluchtelingenverdrag slechts de verplichting bestaat om, zo nodig, een visum af te geven en de afgifte daarvan kan worden geweigerd op de voorwaarden, die voor elke andere vreemdeling gelden (bijlage, paragraaf 8 en 9), verkrijgen de vluchtelingen op grond van de genoemde overeenkomsten visumvrijdom, zoals deze ook voor de eigen onderdanen der betrokken landen geldt. In de tweede plaats geldt de in het Vluchtelingenverdrag voorziene terugnameplicht voor de Staat, die het reisdocument heeft afgegeven, slechts gedurende de geldigheidsduur van het reisdocument, terwijl ingevolge de eerdergenoemde overeenkomsten de terugnameplicht eerst eindigt, wanneer de andere partij de vluchteling toestemming heeft gegeven, zich op haar grondgebied te vestigen. Vooral de eerstbedoelde verbetering maakt het reizen voor de vluchteling aanmerkelijk gemakkelijker, terwijl de tweede verbetering hem meer zekerheid waarborgt.

Ten einde aan deze gunstiger regeling voor de vluchtelingen een zo groot mogelijke werkingssfeer te geven en aan de vluchtelingen, die gevestigd zijn in de verschillende West-europese landen, zoveel mogelijk een behandeling te verzekeren op dezelfde voet als de onderdanen van die landen, werd in de Raad van Europa behoefte gevoeld aan een multilaterale overeenkomst ter zake. Na ampele voorbereiding is in het kader van de Raad de onderhavige overeenkomst tot stand gekomen.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Ingevolge de bepalingen van deze overeenkomst kunnen vluchtelingen, gevestigd op het grondgebied van een der verdragsluitende partijen, mits zij in het bezit zijn van een geldig reisdocument, gedurende ten hoogste drie maanden visumvrij op het grondgebied van een andere partij verblijven. Voorts is bepaald, dat de vluchtelingen te allen tijde zullen worden teruggenomen door het land, dat het reisdocument heeft afgegeven, tenzij zij zich in het andere land hebben gevestigd.

De eerdergenoemde bilaterale overeenkomsten met België en Luxemburg, welke geen beperking van de visumvrijdom tot een tijdvak van drie maanden inhouden en dus voor de vluchtelingen gunstiger zijn, zullen op dit punt van kracht blijven (artikel 6). Anderzijds is de onderhavige overeenkomst voor de vluchteling gunstiger op het punt van de terugnameplicht. Terwijl immers de eerstgenoemde overeenkomsten in hun geheel kunnen worden opgeschort, is van de mogelijkheid, de toepassing van de onderhavige overeenkomst uit te stellen of op te schorten, artikel 5 uitdrukkelijk uitgezonderd (artikel 7).

De ondergetekenden zijn zich ervan bewust, dat de praktische betekenis van de onderhavige overeenkomst vooral af-

hankelijk zal zijn van het aantal Staten, dat bereid is haar te bekrachtigen of tot haar toe te treden. Tot dusverre heeft nog slechts een klein aantal Staten de overeenkomst ondertekend. De ondergetekenden achten het nochtans gewenst, dat zo spoedig mogelijk de overeenkomst voor Nederland zal worden bekrachtigd. Zij hopen, dat in het kader van het Wereldvluchtelingenjaar bij een groter aantal Staten alsnog de bereidheid zal blijken te bestaan om de vluchtelingen ook op het punt van het reizigersverkeer zoveel mogelijk een behandeling te geven, die met die van eigen onderdanen overeenkomt en die aldus mede de integratie van de vluchtelingen in de landen, waar zij verblijven, kan bevorderen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.